دژوندپاڼې

دویمه شعري ټولګه

عزت الله شمسزي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب ځانګړنې

د کتاب نوم: د ژوند پاڼې

شاعر: عزت الله شمسزی

خپروندوی: د لغمان فرهنګي ټولنه

د خپرونو لړ: ۹

چاپشمېر: (۱۰۰۰) ټوکه

کمپوز: خپله شاعر

د پښتې ډیزاین: حشمت الله ناصری

چاپ کال: ۱۳۸۶ل – ۲۰۰۷ م

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږو ملگرو ته مې چې تل
يې مينه راکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغزو ته موسکا

لاس مې پورته کړی یوه نوې دعا غواړمه
نن به زه له خدایه خیر د ټولې دنیا غواړمه

ژونده ما له تانه کله لویه تمه کړې ده
زه خو دې دنیا کې بس یوه خوله خندا غواړمه

ډېرو فقیرانو، زیارتونو باندې گرځمه
خدای نه چې څه غواړمه اول په کې تا غواړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شړق وهه بارانه چې غوټۍ له تندې مړې نه شي
زه مې په ځان نه یم دې اغزو ته موسکا غواړمه

موږ خو دې تورتمه له دې ژونده پښیمانه کړو
لار ورکړه سپېدو ته سبانو ته سبا غواړمه

ته راغلې یو نور راغی تیارې مې له زړه ووتې
دغه یوه شپه درنه تر ډېره رڼا غواړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړونه، ارمانونه

دلته زموږ په ارمانونو باندې څه ونه شول
ته څه خبر يې زموږ زړونو باندې څه ونه شول

په دې وطن کې په ستم پسې ستم روان دی
ددغو خلکو په سرونو باندې څه ونه شول

دلته څه خلک دي جنت د ژوند په بيه پلوري
په دې دنيا کې جنتونو باندې څه ونه شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري به څنګه تر سحره پورې ورسېږي
بېګا د ستورو امېلونو باندې څه ونه شول

زموږه لويې لويې دښتې خود له تندې نه مري
زموږ څپو څپو سيندونو باندې څه ونه شول

وحشت يې لا په پرهرونو باندې لوبې کوي
ددې ولس په غيرتونو باندې څه ونه شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

بادونه

بې کوره شنو بادونو چېرته بلې خواته لاړشئ
زموږ له زخمي غرونو چېرته بلې خواته لاړ شئ

بس ستړي يو ډېر ستړي، نوره مينه غواړو مينه
پرديو ارمانونو چېرته بلې خوا ته لاړ شئ

اورونو موږ په لپه کې اوبه ورکړې چې شنه شي
زموږه له باغونو چېرته بلې خوا ته لاړ شئ

مات شوي ګلدانونه اوس ګلان کرو نغري کې
سپرليو او ګلونو چېرته بلې خوا ته لاړ شئ

لاسونه د سپېدو مو ګرېوانو ته در لنډېږي
بدبختو تورتمونو چېرته بلې خوا ته لاړ شئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډۍ قيامت

کلي کې کوکنار سپړي ګلونه ته به چېرته يې
ناځي له مستۍ نه چنارونه ته به چېرته يې

اور شوه هغه تنده چې په زړه کې مې ساتلې وه
غېږکې مې رانغاړي ارمانونه ته به چېرته يې

ناست يمه وړو وړو هندارو ته د اوښکو مې
ورک وي رانه ټوله شپه خوبونه ته به چېرته يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه چې له زړه هره پرده پورته کومه زه
وایم لاروي باد ته حالونه ته به چېرته یې

اوس هم هره ورځ کلي کې جوړ وي یو لنډی قیامت
شاوخوا د سترګو وي جنګونه ته به چېرته یې

ژېړ مازیګری دی ددیدن دعا مې وکړله
لپه مې شمسزیه کړل لاسونه ته به چېرته یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دپېغلو سترګو سلامونه

سحر هغسې نه وي، مازيګر هغسې نه وي
اوس زړه مې بند په څڼو کې د لمر هغسې نه وي

يو خوب و پو پناه شو چې په خوب کې مې ليدلې
اوس ډېر خوبونه وينم خو منظر هغسې نه وي

چې کله هم باران وشي دغرونو غاړې ګورم
سپرلی وي او ګلونه خو يو غر هغسې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس ما ځوروي نه، د پېغلو سترګو سلامونه
دا زړه مې خدایزده مات شو که نظر هغسې نه وي

نن سترګې غړولی شو تیارو کې ستوري وینو
تر عمره به زموږه مقدر هغسې نه وي

یو درد مې و په زړه کې چې غزل زما غزل و
اوس هم شعرونه لیکم خو اکثر هغسې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمزوري

نیمه شپه یو څوک وځي له ښاره خو هېڅ نه وایي
ونیسي له ستورو سره لاره خو هېڅ نه وایي

دلته یو مین دی هسې نورې فلسفې وایي
ټوله شاعري یې ستا لپاره خو هېڅ نه وایي

ګل چې مجبورۍ نه د اغزو غېږه کې وخاندي
داسې پښتنې هم شي ناچاره خو هېڅ نه وایي

سوځي پښتنه لکه ډیوه تاوه راتاوه شي
غلې د جانان له خړ مزاره خو هېڅ نه وایي

څه وکړي کمزوری دی له ژوند سره جنګ نه کېږي
ستړی دی شمسزی له خپل روزګاره خو هېڅ نه وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه سپوږمۍ

گټه د هر چا زما زيان خوښېږي
دژوند لپاره مې ارمان خوښېږي

خانده چې اوښکې دې له سترگو راشي
لمرينه ورځ کې مې باران خوښېږي

يوه سپوږمۍ په کې ملگرې لرم
ځمکې تر تا مې ډېر اسمان خوښېږي

دماشومانو روان ستوري خوښ وي
خو زما خوځنده انسان خوښېږي

شمسزيه ښکلي مينه څه پېژني
ددوی د سرو زرو بوتان خوښېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستورو ګاونډی

خدایه دا څه وشول نه مړ او نه ژوندی شومه زه
هسې پر ځمکه بار بې لاسو پښو نیالګی شومه زه

موږ څو یاران همدې یوه خاوره کې وغوړېدو
خو څوک نرګس شول څوک ګلاب، منځ کې اغزی شومه زه

اوس رانه څه پوښتې چې څنګه مې زړه تاته درکړ
زه هم پوهېږم نه چې څنګه لېونی شومه زه

زمانې وواېه معیار د ښه او بد څنګه دی
په څه دې خپل شوم او په څه درنه پردی شومه زه

پرون په خیال کې د سکروټو پر غره وختمه
ښکاري ستا مینه کې د ستورو ګاونډی شومه زه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څپې څپې خبرې

د ژوند د ورکې فلسفې غوندې خوږې خبرې
وکړې جانان په لنډه ساه وړې وړې خبرې

نن يې پر شونډو باندې وېره دغماز خوره وه
پټې يې وکړلې د سترګو اينې خبرې

زما پر زړه دې رپ د سترګو دومره درونډ پريوځي
لکه چې کلي کې مشران کوي پخې خبرې

دلمر له وړانګو نه شرمېږي چې رسوا يې نه کړي
سپوږمۍ او ستوري کړي يو بل سره د شپې خبرې

شمسزيه داسې چې له تورو نه نغمې جوړوي
دکلي سيند درته راوړي څپې څپې خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکې سندرې

دا څه موده مې ورکې وې سندرې ستا په څېر
خپه وې ګرځېدې به رانه لرې ستا په څېر

ما زړه پرېښود د ګونګې کليوالې په پلو کې
که نه ښار کې وې ډېرې ژبورې ستا په څېر

يو ځو ورځې دقاف ــ له ښاپېريو سره هم وم
والله چې دومره نه وې جادوګرې ستا په څېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچا دمينې زور دشنې ګنبدې ملنګان کړل
اوسېږي په زيارت کې شنې کوترې ستا په څېر

شاعره! خيال زما هم تل ــ له عرشه راتاوېږي
خو نه لرمه ذهن کې خبرې ستا په څېر

شمسزيه دومره ډېر نه دي يو څو کسه په شمار دي
چې اوسي ــ له منطق او عقله لرې ستا په څېر.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر پر لاره

نن ګهيځ بيا د لمر د تلو پر لاره
يوه غوټۍ د ګلاب وغوړېده،
او د تنکيو اننګيو،
په ورږمو يې،
فضا ښکلې

کړله،
خو، خدايزده،
لمر ته و نن چا د کبر جام ورکړی؟
چې له غروره يې،
ولاړو سلامي ګلو ته و نه کتل
او له غصې نه يې دمخ له کاسې،
ګرمې لمبې،
وشيندلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر ،
نن دګلو، ارزښت، ونه پېژاند ،
لمر،
دیوې ورځې په ژوند
او په ښایست، وغولېد.
خو چې ماښام شو ، دختیځ له لوري،
دتورې شپې، ګزمې را وختلې.
لمر بیا دکبر جام، پر سر واړاوه
او، د تنکیو ، ګلغوټیو ، په څېر
دخپل غرور،
پر بستر،
پرېوتلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لمبې

چې زه يې وسوم ستا دې هره ادا اور واخلي
ستا دې ځپه ځپه ځواني او ښکلا اور واخلي

د زړه لمبو نه زه هېڅچا ته شکايت نه کوم
زه سوی ښه يم هسې نه چې دنيا اور واخلي

له اغزو پرته دګلونو څانګې بدې ښکاري
بې ــ له غمونو دې دژوند هره سا اور واخلي

لکه پتنګ اور په وزرونو کې اسمان ته وړمه
هڅه مې داده چې دا توره فضا اور واخلي

ته چې يو ګام هم دنږدې راتللو زيار نه کاږې
دخدای په امان ستا دې ـله لرې موسکا اور واخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښېرا

څه چاره په کار ده یاره دلته بیا لېونی کېږم
جانان سم راسره نه ځي په والله لېونی کېږم

په ډېر صبر صبر یاره زما زړه لمبه لمبه شو
اوس مې عقل لوګی کېږي خامخا لېونی کېږم

ما مې وینه نذرانه کړه چې سپرلی په دې ښار راشي
چا لاسونه لپه کړي، کړي ښېرا لېونی کېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې مړ ژواندي شان مالت کې ټول غمونه را په شا شول
ته دتورو غرو مارغه شوې، زه تنها لېونی کېږم

ښکلي سم لکه هنداري هر سړی په کې ځا ن ويني
د ازل وبش کړمه پاتې، بينوا لېونی کېږم

که لو يدم غېږ کې مې نيسه نن مې بخت سره جگړه ده
په اغزو کې مې مزل دی کړه دعا لېونی کېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګيلې

سپوږمۍ د ورځې لاس ته راشي رانه ببرته تښتي
لپه مې ډکه له ښکلا شي رانه ببرته تښتي

جانانه اوس چې توره شپه کې کله لار ورکوم
سترګې دې يادې کړم رڼا شي رانه ببرته تښتي

زړه کې مې ډېرې ګيلې شته خو زړه مې تاسره دی
لږ څه مې ذهن کې پيدا شي رانه ببرته تښتي

دجانان وصل وي يوه شېبه بېلتون سر او کال
مياشت کې يوه ورځ نيمه پخلا شي رانه ببرته تښتي

مړوند په سترګو باندې کېږدي چې حال ونه وايي
ماته راګوري په خندا شي رانه ببرته تښتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکوت او شور

داسې وخت هم و چې به ما په لویه لاره ژړل
ماشوم زړګي به مې له ګله هم له خاره ژړل

ما به د خپل زړه سوې ساندې هم سندرې کړلې
ستا جدایۍ کې چې به ما دا ستا لپاره ژړل

هغه بدرنګې شپې هم زمونږ په چم تېرې شوې
چې به مو سپینه ورځ د تورې شپې له داره ژړل

چې به مې یاد شوې تیارو خونو کې بېوزلې حورې
ما به د ښار هرې ډېوې ته تر سهاره ژړل

شمسزیه څه ښکلې جګړه وه د سکوت او د شور
دې له ټینګاره زما، ما یې له انکاره ژړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

الماس

څوک چې يو ګام راسره لاس په لاس شي زړه ورکوم
چې راښکاره په چا کې لږ اخلاص شي زړه ورکوم

غېږه مې هر چا ته پرانيستې يم چينه د مينې
ښکلی که هرڅومره تېره الماس شي زړه ورکوم

دغرو او دښتو ساده خلک يو چل نه پېژنو
چې لږ دښمن هم راته ټيټ و پاس شي زړه ورکوم

ورځم د تورو غرو تر شا ويدې جذبې ويښوم
که مې ملګری څوک په دې احساس شي زړه ورکوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا

جوړ مې لـه ښېرو نـه شي دعا پـه دغـه ښار کې
ښکاري چې قبلېږي نـه ښېرا پـه دغـه ښار کې

خدای تـه بـه لاسونه پـه دې هیلـه لـپـه نـه کړم چې
دا سړی غلام کړه دا پاچا پـه دغـه ښار کې

موږه لېوني دخلورلارو یو خو ورځ راځي
پېغلې بـه شیندي پر موږ ښکلا پـه دغـه ښار کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه قربانې زمونږ ددې لپاره نه وه چې
چور دې شي ښایست لوټه حیا په دغه ښار کې

دغه فیصله به ستا همزولو باندې وکړمه
شوم که مخامخ درسره بیا په دغه ښار کې

وړاندې زمانه درسره نوره یاري نه کړي
ګرځه یو ځو ورځې په خندا په دغه ښار کې

نجونې وایي ښکاري چې شمسزیه مین شوی یې
ټوله ورځ یې ځان سره لګیا په دغه ښار کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

غوټۍ غوټۍ شي خو موسکي نه شي ګلونه دلته
ښکاري غوړېږي نه د زړونو ارمانونه دلته

دتورې شپې تياره او درد ته خپه نه يم دومره
خو کاشکې وای دسپېده دم غوندې لاسونه دلته

وخته دخپلې ببوسۍ تصوير چې ګورمه زه
ښکاري رښتيا نه شي زما ياغي خوبونه دلته

ستا تر وصال دمخه ښه په زوره وژاړمه
تر هر سپرلي مخکې اورېږي بارانونه دلته

شمسزيه اور د نفرتونو او هوس الوتی
غواړي سکاره کړي دا ځو پاتې دېوالونه دلته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعرانه خبرې

دا به وي گرانه څه چې ته رانه ارمانه غواړې
فصل مړه ځمکه کې د اوښکو له بارانه غواړې

څو کاله کېږي پسرلی پرې غوړېدلی نه دی
خوته موسکی موسکی غاټول له بیابانه غواړې

زمانې دې کې کومه پټه فلسفه پرته ده
ستومانه روح مې په بدن کې سرگردانه غواړې

ښکارې زما د سندرېزې لارې مل شوې ښکلیه
چې هره ورځ شاعرانه خبرې مانه غواړې

دښار څه خلک د هر چا په عبادت روږدي دي
شمسزیه هسې تقدس یې له ایمانه غواړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چېرته بل ځای

غورېږي اسمان دلته او اورېږي چېرته بل ځای
په برخه مو دي شپې سپورږمۍ غوړيږي چېرته بل ځای

مور سل خزانه ګالو ديوه سپرلي په تمه
هغه هم چېرته لاره کې تاوېږي چېرته بل ځای

عجيبه شان سلوک کړي دجانان د زلفو ولونه
زيندۍ شي زما غاړې ته خوږېږي چېرته بل ځای

حيران يمه د سپينو ستورو دغه نزاکت ته
سترګک وهي ټول ماته او ځلېږي چېرته بل ځای

زما د زړه انګړ ته يې غمونه رالېږلي
په خپله د جانان تصوير اوسېږي چېرته بل ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خاموشه ښار

هغه هم ولاړه هک حیرانه وي چې نه یمه
بس لکه دستوري پرېشانه وي چې نه یمه

مرگه ستا له وېرې هره ورځ رانه پوښتنه کړي
بل به څوک نږدې درته تر ځانه وي چې نه یمه

ستا د زړه خاموشه ښار زما په نوم ودان شولو
دغه پاچاهي به بېرته ورانه وي چې نه یمه

زه یم چې وفا درنه د سر په قیمت غواړمه
بیا د ښکلا به دې ارزانه وي چې نه یمه

وایي په کې زه یم چې خبرې دې غزلې دي
شعر به دې شمسزیه بې عنوانه وي چې نه یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

توپان

دا نن چې لکه ستوري پرېشان يو زه او ته
منزل ته تورو ورېځو کې روان يو زه او ته

راځه چې مخ ور واړوو پوښتنه ترېنه وکړو
ترڅو به زغلولي دې توپان يو زه او ته

دا خير که مو غماز ترمنځه جوړه فاصله کړه
په زړونو کې خو يو بل ته ښه ګران يو زه او ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خیر ستا د ښایست غواړم ته خیر زما د سر
ولاړ د بلا مخې ته حیران یو زه او ته

یو وخت و چې د سرو گلونو غېږ کې اوسېدو
اوس سترگو کې اغزي د ټول جهان یو زه او ته

شمسزیه دمرگ کومي ته دانگل وي یوه ورځ
تر کومه به په لټه د امکان یو زه او ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بخت ستوری

ته په رښتیا چې یې دغم مقابلې ته ولاړ
د ژوند د سترګي پېچ وخم مقابلې ته ولاړ

شور کې د خپلو اسویلو راز د تخلیق لټوې
یې د بادار د جهنم مقابلې ته ولاړ

ستا یوې سترګې نه خندا بلې نه اوښکې څاڅي
څومره ډاډه یې د ماتم مقابلې ته ولاړ

خدایزده چې چا دې د بخت ستوری نړولی ګرانه
چې خالي لاس یې د تورتم مقابلې ته ولاړ

غوښتل مې زه لکه سپرلي ستا پر زړه وغوړېږم
کاش نه وای ته مې د کرم مقابلې ته ولاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلنگ

یا به له ښاره وځي یا به هم قلنګ ورکوي
که دا ونه کړي نو سرزوري ګواښ د جنګ ورکوي

دخپل قاتل دې هوښیارۍ ته هم حیران یمه زه
زما د قتل ارادې ته د ژوند رنګ ورکوي

څه جادوګر دی لوی واړه ورته سرونه ټیټ کړي
په همیانۍ کې یې څه شته هغه ته شرنګ ورکوي

د لښکرونو پاچا پام په ملنګانو کوه
دلته د ماتې او بري زیری ملنګ ورکوي

چې مازیګر لمر په لوېدو شي نو ټپه ټپه شم
ته وا، څوک شته زما د زړه رباب ته ترنګ ورکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواخوږي

ځو کاله کېږي
لراو بر ګرځېدم
ما یو خواخوږی، یو جانان لټاوه
ما مې د خپلو لېونو خیالونو
هغه ښایسته ښاپېرۍ نه موندله
چې یې تصویر زما په زړه
زما په روح کې
پروت و

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخ ښه شوه،
څومره ښه شوه،
ډېره ښه شوه،
ما د زرینې شپې،
له سپینو ستورو،
ډک اسمان کې
ته وموندې
ما دې په سترګو کې
دخپل زړه ناځوابه
سوالونو ته ځواب وموندہ
ما مې،
د خپل ژوندون ،
تیاره ما ښام ته،
سپینه سپوږمۍ وموندله
نو ګرانې !
څه دنېکمرغۍ شېبې دي،
راځه چې اوس د غره لمنه کې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا نه لري خپلې تېرې،
هېرې بد مرغۍ
وژاړو
پرېږده که خدای وکړي
زموږ د اوښکو سیند
زموږ پر کلي
هم سپرلی راخور کړي
او دا سپرلی
زموږ
د ټولو کلیوالو هیلې وغوړوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او جانان

زه او جانان مې په څه چل دواړه يو ځای اوسېږو
لاس مې لنډ کړی د اجل دواړه يو ځای اوسېږو

موږ ځپل شوي د يو بل تر سيوري لاندې خوښ يو
څېرې ګرېوان او جړ وربل دواړه يو ځای اوسېږو

شپې د سپوږمۍ دي اوس د ستورو منځ کې ژوند تېروو
يو بل ته اوروو غزل دواړه يو ځای اوسېږو

زه هم شاعر يم د فطرت په شهکارونو مين
غر دې خوښېږي که ځنګل دواړه يو ځای اوسېږو

نور مو په غره کې لټوئ لکه نښتر او څېړۍ
زه او شمسزی شډل بډل دواړه يو ځای اوسېږو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمبې

سپوږمۍ هم نه وه د تیارو په منځ کې پاتې ومه
بېګاه د اوښکو د ډیوو په منځ کې پاتې ومه

خود به ښایسته یې چې ګلونو سره ژوند تېروې
زه خو څو کاله د لمبو په منځ کې پاتې ومه

ته چې د ښار شوې ته هوښیار شوې زه ساده په دې چې
ولې د خپلو تورو غرو په منځ کې پاتې ومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس دې په وخت رانه کړو اوس بېړۍ د امن شولې
ښه دې لیدم چې دځپو په منځ کې پاتې ومه

هغه مهال چې دقسمت تر وزر لاندې نه وم
د ډېرو خپلو او پردو په منځ کې پاتې ومه

شمسزی چې داسې لېونی اوسودايي گرځمه
يوه شېبه د ښاپېرو په منځ کې پاتې ومه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا دوزخیان

خدایه دا موږه په دنیا دوزخیان؟ !
سلګونه ورځې مو،
د اوړي د تاوده لمر،
په دوزخ کې،
داسې تېرې شوې چې،
نه مو د خاورو بام لیدلی
او نه شنه اسمان کې وریځ
زموږ پر سر سیوری شو،
ښایي،
دوزخ کې به هم،
دومره ګناهګار بندګان،
خوار نه وي چې،
تنده یې وژني،
او اسمان پرې،
د یو څو څاڅکو باران ونه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غربت

زموږ بېوسه سترګې،
پوره یو
اوړی،
د سارا له تورو کاڼو سره وژړېدې.
اوس بیا د ژمي شپې دي
زموږ بېوسه
او بې څوکه ماشومان،
د بشریت متمدنه پېر کې،
د یخ له لاسه،
په بې بامه،
بې کړکیو،
کنډوالو کې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې هيله، کنګل شوي
ناست دي،
چې د ساړه ژمي سيليو نه
د خپل ژوندون،
ډيوه وساتي.
راځئ !
ددې پېړۍ،
د ژوند د پرمختګ نښې
زموږ ځېرو کې هم وګورئ،
ايا
نړۍ کلی کېدل
خلک همدې ته وايي؟؟ !

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگ او ژوند

اوس بل جانان لرمه ستا په تمه پاتې نه یم
غم سره خوښ یم د خندا په تمه پاتې نه یم

زه د ستار غوندې په خپله هم اوازلرمه
یوازېتوب کې هم د چا په تمه پاتې نه یم

هوا خو نه یم چې د واورې په څپه ورکه شم
وزر مې شته خو دفضا په تمه پاتې نه یم

دمرگ او ژوند ترمنځ یو راز دی همغه لټوم
نور ددنیا او ما فیها په تمه پاتې نه یم

تش دومره غواړم چې تر تلو مخکې یو څه ووایې
خیر که ادنی وي د اعلی په تمه پاتې نه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغروره غوټۍ

که سپرلی بیا زموږ پر کلي راغی،
نو ته پوهېږې
زه به څه کومه؟

زه به،
د خپل مالت،
تنکي، تنکي،
ښایسته ګلونه،

زه به،
دخپلو تورو غرونو نه،
نازکې،
سرې او سپینې غوټۍ،
لکه پخوا غوندې راټولې کړمه،
خو دا ځل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغسې سودا نه کوم،
چې مې د خپل کلي
تنکي، تنکي ګلونه،
پاڼې پاڼې کړمه،
او بیا یې څوک
دکوم ظالم تر قدمونو لاندې وغورځوي
ما مې له خدای سره وعده کړې ده.
نور به،
دخپل کلي مغروره غوټۍ
ددې دنیا بې قدرو
خلکو باندې نه خرڅوم،
نور به،
د خپلو خړو غرونو
سره ګلونه،
دخپل کلي مستو پېغلو ته ورړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ښار او زموږ کلی

زموږ ه ښار او زموږ کلی
یو تر بله لرې،
کټ مټ، زما او ستا
ترمنځ چې د بېلتون
فاصله
کلی همدومره،
ښار نه لرې پروت دی.
نن مې له ښاره بیا تر کلي تګ و

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ تر کلي پورې،
دګاډی لس دقیقې لاره ده،
زما په مزل،
نیمه ګړی.
ګاډی مې نه خوښېږي،
تر کوره ټوک ټوک،
او پنځه افغانۍ هم لاړې شي.
نن مې
په دې پیسو بازار کې
دغزلو مجموعه واخیسته،
ښار نه
تر کلي پلی راغلم،
ټول کتاب مې ولوست،
نه زما نیمه ګړی لاره وه
او نه،
د ګاډی لس دقیقې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس
ټوله لار مې
له کتاب سره خبرې کړې،
نه د زاړه ګاډیوان چیغې
او نه ما لاره کې،
ګام په ګام،
حساب کړی دی،
نو ته اوس ووایه چې
ګټه مې وکړه
او که زیان مې کړی
دلس یا دیرشو دقیقو،
لاره یوه شیبه شوه،
کورته چې راغلمه،
همدغه شعر مې هم ولیکه... !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ

خدایزده کوم لور ته روان یو خبر نه یو
اوس په غبږ کې د توپان یو خبر نه یو
د رڼا او د تیارو په منځ کې اوسو
لکه وریځې سرګردان یو خبر نه یو

جادوګر وخت په موږ داسې کوډې وکړې
اوس مو یو بل ته لاسونه نه اوږدېږي
فاصله زموږ تر منځ ده ډېره کمه
خو دا زړونه مو د لمر غوندې ډوبېږي

دیو بل سترګو کې ډېر رازونه وینو
خو کوڅو کې اوس پاچا قاتل ماښام دی
هر ګلاب خپلو اغزیو باندې وژنې
دښکلا ددښمن هرې خوا ته پام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ددې یاغي توپان غرور مات نه شي
دهېچا ببرۍ به بچ نه پاتې کېږي
فریادونه به یې ټوله نړۍ واوري
وار په وار به دا ښارونه ټول نړېږي

عظمت به انسان تر خلي سپک شي
هر سړی به تش د خپل هوس غلام وي
دسکې پر یوه مخ انځور د سولې
په بل مخ به یې تصویر د قتل عام وي

که دا جنګ د عقیدې که د ټکې دی
خو چې مخې ته یې سرونه پورته نه کړو
دا خپې به د غرو ځو کو ته هم خېژي
که جنډو غوندې لاسونه پورته نه کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د ژوند پاڼې

لکه د ونو

دا تنکۍ پاڼې،

چې،

څانګو کې وټوکېږي،

شنې شي،

او د وخت په تېرېدو یې

بڼه ژېړه شي،

ترپ،

ورژېږي.....

موږ هم کټ مټ داسې یو.

دنیا کې،

وزېږېږو،

وغوړېږو،

لا مو یو بل سره په ډکه خوله،

خندلي نه وي،

چې مرګی راشي

او د ژوند پاڼې مو ورژوي....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هم په باد مین یم

زه لا هماغسې یم،
اوس هم په باد مین یم،
اوس هم،
تمام اوړی، په بام وید بږم،
اوس هم،
د پلارپه زنګېدلي،
کټ کې،
ټوله شپه،
اسمان سره خبرې کوم.
زه لا هماغسې تمامه شپه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ستورو سره مينه کوم
زه لا هماغسې،
د ستورو په مرګ،
چيغې وهم،
کړيکې کوم،
ځان سره ټوله شپه تيارو ته،
بدې ردې وايم،
څه عجيبه، سړی يم
زه مې،
د مور،
دروغ، رښتيا
خپلو،
کوچنيو ماشومانو ته
ميراث کې پرېږدم
بس چې ماښام شي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو
دخپلې مور
یوه، یوه کیسه راواخلم،
زامنو راشــی !
لورکۍ راشه،
ښه نږدې پرېوځئ،
هغه دی وګورئ
اسمان کې،
هغه کټ وګورئ ،
هغه څو ستوري ښیم،
تاسې لږ چوپ شئ !
دمورجانې،
یوه خبره مې رایاده شوله
مور به مې هر ماښام کیسې کولې
زه چې ماشوم وم
مابه تولـه شپه اسمان ته کتل
مور به مې ویلې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زامنو !
دا اسمان،
تر ځمکې ډېر ښايسته دی.
هغه دی ښه وګورئ،
هغه ځو ستوري
چې يو ځای راټول دي،
هغه يو کټ دی،
يو زمری دی
او د کټ پښه کې اوزه تړلې
هغه دی ښه وګورئ،
زامنو وګورئ،
اسمان
تر ځمکې،
ډېر ښايسته دی.
هلته يو لمر دی
يوه سپوږمۍ ده،
او يوه ګله دستورو ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه دی وګوري
په خپلو سترګو

چې سپوږمۍ
څومره ښایسته ده،

او په منځ کې یې،
څېره ده

څومره ښکلې ښکاري !!

مور به مې
دلته لږ څه چوپه شوله
مور به مې غلې شوله،

ښایي څه وېره
به یې زړه ته راغله،

خو مور به بیا لکه چنچڼو
شور ماشور جوړ کړ

چې موري !
ګرانې موري،
دا ته ولې داسې غلې شولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري، خبري کوه !
موري سپوږمې کې نو دا څه دي
چې موږ نه پوهېږو،
مور به مې بیا
غاړه تازه کړه
او زموږ ماشوم
خیالونه به یې
ځان سره اسمان ته بوتلل
هغه ده ښه وګورئ
هغه سپوږمۍ ده
او په منځ کې یې
سپېڅلې ملایکه ناسته
تاسې ته ښکاري
او که نه
تاسې لږ ښه وګورئ
هغه چې تت ښکاري
هغه درښیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه سپېڅلې ملايکه ده
په لاس کې يې زرينه شپېلۍ
دا سې شپېلۍ
چې،
په اواز به يې دنيا لړزېږي
مور به مې بيا
لږ ټکنۍ غوندې شوه
مورې به له ډېرې تلوسې نه
يو ځل بيا
مور ته په چيغو چيغو وويلې
مورې !
خوږې مورې
کيسه کوه رښتيا چې
دا اسمان
تر ځمکې ډېر ښايسته دی
مورې راځئ چې موږه هم
اسمان ته کډه وکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور به مې کټ کټ
په خندا شوه،
او په مورږ به راخوره شوه
او يو يو به يې پر سرښکل کړو
بيا به يې ويلې:
نه، نه، بچيانو
انسانان
اسمان ته کله تلی شي
اسمان ته
لار د ختو کله شته دی
اسمان د ستورو ځای دی
اسمان ته هغه څوک ورتلی شي
چې يې زړونه لکه لمر
لکه سپوږمۍ
لکه ليلا
لکه مجنون صفا وي
اسمان د مينې ځای دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ انسانان يو
موږ د ميني په چل نه پوهېږو !!!
موږه د ځمکي په سر ټول عمر
له يو بل نه نفرت کړی دی
موږ ته
اسمان په خپله غېږه کي
ځای نه راکوي
بچيانو غلي شئ
ويده شئ
چي اوس لمر راخيږي.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوم کاته

نن دې ماشوم ماشوم کتو ته حیران پاتې یمه
بس د الله پاک قدرتو ته حیران پاتې یمه

دچا تر زړه تلل که اسانه وي نو گرانه هم وي
دجانان سترگو غلچکو ته حیران پاتې یمه

دغه رښا زما شعور ته کومې خوا نه راغله
ډېره تیاره وه دې سپېدو ته حیران پاتې یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای د پښتو چې شي سکروټه په ورغوي کې وړي
زه دې شډلو پښتنو ته حیران پاتې یمه

تمامه شپه مې په لمن کې لکه ستوري ګرځي
د خپلو اوښکو سلسلو ته حیران پاتې یمه

په مستۍ راشي زما خیال کې ټپې وتښنوي
ترنګ د رباب شرنګ د بنګړو ته حیران پاتې یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجل

دا خو دې بيا زما خوښيو ته اجل راوړی
زمونږ د رنګ کلي په خبر دې رنګ وربل راوړی

نه لرم څه چې دې ډالۍ کړم پښتنې ښايست ته
جانانه واخله يو مې زړه يو مې غزل راوړی

راځئ چې پرانيزو له ملا يې د مرميو چانټه
چا يو تنکی زلمی ساتو ته د مورچل راوړی

د زړه وطن مې د تنکو هيلو په وينو ساتم
که نه وحشي غمو پرې څو ځلې يرغل راوړی

ښايي چې ته مې هم اړ شوی يې غلام زړګي ته
چې دې بادار حسن غلام ته په درشل راوړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاینات

څه مینه ګرکي کاینات دي
څومره ښکلی ژوند دی
تمامه شپه
ستوري، سپوږمۍ
راسره مینه کوي
چې سپیده دم شي
بلبلان راته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږې خوږې نغمې غږوي
او باد
ورو ورو
د تنکو ونو پاڼې ونڅوي
سهار کې لمر
په خپلو تاندو
او نازکو طلايي ګوتو
زما بدن لړ وتخنوي
چې مخ ور واړوم
په سترګو کې موسکی وي
تر ما مخکې
راته ووايي
سهار دې په خير.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتقام

له بل چا نه‌ـله خپل گرېوانه انتقام اخلمه
ددې بايللي جنگــله ځانه انتقام اخلمه

ددې بازار په سوداگرو مې لاس نه برېږي
له خپل بېوسه شان ارمانه انتقام اخلمه

چې سترگې مړې واړوې اور مې په زړه ولگوې
يو ورځ به ستا له دې حيا نه انتقام اخلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس دې په لاس کې د ښکلا هغه رنگونه نه شته
اوس مې زړه نه کېږي چې تانه انتقام اخلمه

لېونی فکر غولوم ژړا کې وخاندمه
په دغه چل ستاـله سودا نه انتقام اخلمه

دښتو کې وایمه سندرې ښار کې غلی گرځم
هره ورځ داسېـله دنیا نه انتقام اخلمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه زلزله

لامې فکرونه غولوم لا دې د ځان ګنمه
لا دې نغمو کې یادوم لا دې جانان ګنمه

خدایزده چې څه مې زړه ته راشي زړه مې ولړزوي
زه خو د زړه زلزله وېره د ایمان ګنمه

پربړده له سترګو مې څپې د اوښکو وبهېږي
زه بارانونه پېرزوینې د اسمان ګنمه

وخت که ماښام وي که سحر خو چې بېلتون راولي
غماز که تور وي او که سپین زه یې شیطان ګنمه

ته وایه بس دی شو ترسره دې ارمان شمسزیه
زه وایم نه، زه خو نیمګړی خپل ارمان ګنمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زخمي کلونه

نه مې هغه خوږې کیسې او نه مې شپې هېرې دي
نه مې سپرلي کې د بلبلو ترانې هېرې دي

د ښار کوڅو کې هرڅه شته اشنا غړونه نه شته
ځکه مې وینو نه پخوا غوندې جذبې هېرې دي

اوس مې هم یاد دي د خپل تېر عمر زخمي کلونه
ګومان ونه کړې چې له مانه ستا وعدې هېرې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په نغمو يې لوبول د ولو شنه ښاخونه
اوس کليوالو نه دسيند مستې ثپې هېرې دي

وخته له تا سره زما لوبه لا ختمه نه ده
لږ صبر وکړه ما نه خپلې ارادې هېرې دي

شمسزيه شته مو لا په زړه کې د ايمان بثره
خو تشله موږ نه د احساس بلې لمبې هېرې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دگورگرو بازار

د لېونيانو دخبرو بازار وګوره اوس
د ببرسرو قلندرو بازار وګوره اوس

چې په يوه ټنګه به نه اخيست چا دې کلي کې
زموږ د اوښکو مرغلرو بازار وګوره اوس

هغه زما د بولۍ غږ و چې اسمان ته جګ شوې
راځه د خپلو سوداګرو بازار وګوره اوس

څنګه دې اخيستې له موږ نه د سکرو په بيه
زموږ د غرونو د نښترو بازار وګوره اوس

سږ کال باران وشو دغرو لمنې وغوړېدې
راشه پکتيا ته د ګورګرو بازار وګوره اوس.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شک

نـړدې کـه نـه وي لـه هـېـچـا نـه دومـره لـرې نـه دی
پـه تـا مـیـن گـوره لـه تـا نـه دومـره لـرې نـه دی

خـیـر لـېـونـی بـه نـه یم یاره خـو سـتـا شـک مـنـمـه
زمـوږه کـور هـم لـه بـیـدیـا نـه دومـره لـرې نـه دی

چـا ویـل زمـا لاس د سـپـوږمـۍ تـر زلـفـو نـه رسـېـږي
دغـه خـبـر خـو لـه امـکـانـه دومـره لـرې نـه دی

مـیـنـې دې څـومـره لـوی کـمـال وکـړ شـاعـر یـې کـړمـه
اوس مـې هـنـر سـتـا لـه ښـکـلا نـه دومـره لـرې نـه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې لاروي

کله ځان سره په جنګ یو کله خپلو کې پخلا یو
نه خبر په ابتدا یو نه خبر په انتها یو

مور د مینې لارویو سل ترخه جامونه څښلي
دلته سل ځله مړه شوي یو او سل ځله پیدا یو

په بدل کې یې له خدایه دې وطن ته سپرلی غواړو
لوی واړه چې لکه وریځې په سلګیو په ژړا یو

دا منم درسره مور د غرو او دښتو ساده خلک یو
خو ظاهر او په باطن کې ائینې غوندې صفا یو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایست قدر

جانانه ژوند دی چا ته ژاړم چا ته وخاندمه
تیاره کې ناست یمه خپه، رڼا ته وخاندمه

ستا د ښایست قدر به یاره دومره بس وي که نه
چې ستا د هر ظلم بدل کې تاته وخاندمه

د شپې شبنم غوندې اوربږم په ګلونو باندې
سهار کې ستوری شم فاني دنیا ته وخاندمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ماته گوري لږ موسکۍ شي سترگې مړې واړوي
زړه کې مې پټ د جانان دې جفا ته وخاندمه

زموږ د کلي منځ ته راشي بل ته لاس ورکوي
له ډېره غمه د يار دې سزا ته وخاندمه

دمينې زور دې اوس تر دې حالته راوستمه
له مجبورۍ دې هرقاتل ادا ته وخاندمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جذبو غوندې خبرې

هغه چې ته به يې ګواښلې اوس دې خيال هم کوي
ته چې راځې ستا د راتللو استقبال هم کوي

داسې وخت راغی فرق د دوست او د دښمن نه کېږي
دلته دې وژني هلته ستا د ژوندون سوال هم کوي

څه زورور دي ښکلي هرڅه کې چېږ خوند ورکوي
په رڼا ورځ درنه زړه پټ کړي بيا جنجال هم کوي

ډېر شاعران به د ښکلا له ښاره تش لاس وځي
که څومره ذکر د بېلتون او د وصال هم کوي

شمسزی چې څه وايي جذبو غوندې رښتيا يې وايي
که نه خبرې خو د تور بازار دلال هم کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم لمر

لرې ولاړ وم د ورتللو په چل نه پوهېدم
رښتيا به وايمه دښکلو په چل نه پوهېدم

فکر مې نه و سين د سترګو کې يې پرېوتمه
بيا نو تر ډېره د وتلو په چل نه پوهېدم

ستا انتظار کې غلی ناست وم ستا په خبر نه ومه
زه د وعدې د ماتولو په چل نه پوهېدم

ته رانه لاړې زه دې داسې ځای کې پرېښودمه
چېرته چې زه د اوسېدلو په چل نه پوهېدم

شمسزيه دې کلي کې هغه د غم لمر ومه زه
چې ماښام هم د پرېوتلو په چل نه پوهېدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راز

زما ژوند ښکاري
کوم راز دی
او
څه راز شته زما ذات کې
زما ورځې
شپو کې ورکې
او شپې تولې
په فریاد کې
دا تکرې
چې خورم ښکاري
زما لاس دی د چا لاس کې
پته هېچا ته هم نه شته
پټ مې څه دي په وسواس کې
رقیبانو ته مې وایئ
چې په خپل حال مې لږ پرېږدي
یوه ورځ به دا ښار لولي
څه ضرور زما په یاد کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم د ګل په شان وم

له ځانه درته ګران وم يو څو شپې ورځې مخکې
زه هم دا ستا جانان وم يو څو شپې ورځې مخکې

راپرېوتم ــ له برمه د چا د سترګو ښکار شوم
يو ستورى د اسمان وم يو څو شپې ورځې مخکې

چې سره ګلونه وينم په خيال کې مې را ګرځي
زه هم د ګل په شان وم يو څو شپې ورځې مخکې

دا هم د وخت ګردش دى چې هېر شومه ـ له خلکو
موضوع د هر داستان وم يو څو شپې ورځې مخکې

اوس هره ورځ راځې خو زما زړه کې ځاى نه شته
ددې کار په ارمان وم يو څو شپې ورځې مخکې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغ

بلا دروغ غلي دي ستا د سوګندونو شاته
لکه اغزي چې چوپ ولاړ وي د ګلونو شاته

زما او ستا د راز خبرې ښار ته ووتلې
ښکاري څوک پټ و ددې خړو دېوالونو شاته

داسې يو وخت و چې نغمې زما په نوم جوړېدې
اوس نو يادېږمه د اوښکو دسيندونو شاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د خندا تر شا د غم د پاچاهۍ تصویر دی
توره تیاره ښکاري د ستورو د مخونو شاته

چاچې زموږ له ببوسیو سره لوبې وکړې
پټ د خدای قهر و زموږه د اهونو شاته

شمسزیه ستا تر کوره دومره ژر راتللی نه شو
د چا پوکی و د لمبو او د اورونو شاته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بابل جادوګر

وروسته تر دې درسره داسې رقابت کومه
ته ـله ما کرکه کوه زه به محبت کومه

تاته به ښه ښکارېده زه دې ـله زړه وويستمه
خو زه پښتون يمه د خپل مېلمه عزت کومه

په خپله خوښه زه د ګل په دام کې ونښتم
څه ضرورت دی چې به چا ته شکايت کومه

زما د سپينې تورې مخې ته ببوسه شولو
دسر دښمن سره مې څکه شرافت کومه

دجانان سترګو کې اوسېږي د بابل جادوګر
شمسزيه نور تربنه په زغرده بغاوت کومه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګونګې کرښې

زما او ستا راز دې زما او ستا په زړونو کې وي
هره موضوع نه کوي خوند چې کتابونو کې وي

ته دې لاس راکړه چې دا ګونګې کرښې ولولمه
که څه زما او ستا په باب ستا په لاسونو کې وي

چې سترګې پټې کړمه هر څه رانه لرې تښتي
یوازې ستا غم مې ملګری په خوبونو کې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه چې په کومه وینا خلکو ښار نه وویستمه
سبا به دا د وخت په تهولو نصابونو کې وي

اوس هغه خلک هم زموږه د پښو پل ورانوي
هغه چې غلي ناست زموږ په محفلونو کې وي

شدلو خلکو کې موندلی شي گوهر د وفا
شمسزیه څومره قیمتي کاڼي په غرونو کې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرابي

تـه چې مـوسم غـوندې ساعت کې بـدلـېدې جـانـانـه
سـهـوه دې وکړه چـې زمـا زړه تـه راتـلـې جـانـانـه

زه کـه اغـزی يـم نـو لـمـن دې رانـه لـرې سـاتـه
که زه گلاب يـمه وربـل کـې بـه مـې ږدې جـانـانـه

هېڅ پروا نه کړې چې سپوږمۍ اولمر مې واک کې نه دي
دا بـه وي دِ بېره چې زمـا دي ورځـې شـپـې جـانـانـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته لکه سیند یې سم او غر ستا د رضا تابع دي
خوښه دې خپله ده په کومه خوا چې ځې جانانه

پوهېږم نه چې دا شهرت که رسوایي ده زما
هر چېرته شته زما د مینې اوازې جانانه

شمسزی خړ پړ دی خو په زړه کې مینه ډېره لري
په خرابو کې پیدا کېږي خزانې جانانه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمجنه رخصتي

پرون جمعه وه رخصتي وه گرانې
ما مې د خپلې کوټې ور
ځان پسې وتړلو
غوښتل مې تا ته
پس له ډېرو مودو شعر ولیکم
خو شعر؟ ! !
شعر هم تا غوندې
مغروره ښاپېرۍ ده گرانې
شعر په کومه ورځ چې زه لټوم
نه یې وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرون جمعه وه رخصتي وه ګراني
ما مې د خپلې کوټې ور
ځان پسې وتړلو
غوښتل مې تا ته
پس له ډېرو مودو شعر ولیکم
خو شعر؟!!

شعر
ونه لیکل شو
زه مې،
د خپلې الماریٔ
مخې ته ودرېدم،
زړه مې و داسې یو کتاب پیدا کړم
چې مې،
د خیال ښاپېری،
وتښنوي ویښه یې کړي
خو ته پوهېږې ګرانې؟!
زما په ډکه الماریٔ کې لاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر هغه ډایرۍ ولګېد
زما ـله کومې ډایرۍ نه چې ته
وېره لرې
زما ـله کومې ډایرۍ نه چې ته،
کرکه لرې
باور دې کېږي که نه؟
چې ته مې یاد شوې
زه مې هم
له خپلې تورې ډایرۍ نه
لږ څه ووېرېدم
لاس مې راکش کړو
خو په دې شېبه کې ترپ شو
ډایري پر ځمکه پرېوتله
د ډایرۍ منځ نه،
د هغه وچ ګلاب
پاڼې هم تویې شولې
چې مې تر اوسه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ګلاب ښتن لا پېژندلى نه دى
اخ !
دا ګلاب خو رانه ورژېده
ما ويل چې
زه به دا ګلاب،
تر ډېره عمره ساتم
ما ويل چې
زه به يې
ښتن ته،
دګلاب بدل کې زړه ورکوم
اخ !
دا مې څه وکړم؟
دا ولې وشول؟
په خداى باور وکړه
چې ډېر خپه شوم
لاس مې ور وغځاوه
مات ګلاب مې
بېرته ډايرۍ کې کېښود،

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ډایرۍ سره

ورو ورو

د رڼا خوا ته راغلم

اوس مې نو وغوښتل

د تېر ژوند پاڼې،

یو پربله واړومه

اه ! دا څه دي؟ ! !

[ماته یادګار ولیکه]

ما په غیاب کې

ستا ـله شعر سره مینه کړې

ما مې و ذهن کې

دا ستا خیالي تصویر جوړ کړی

ښه شو چې ومې لیدې

ما ته یادګارولیکه.....

دا مې،

د هغې ډایرۍ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لومړي مخ
کرښې وې
هغه چې ته اوس،
ترېنه کرکه لرې
هغه چې ته اوس،
پرې نیوکه لرې
تر لږ سوچ وروسته مې،
ددې ډایرۍ،
نورې پانې واړولې
اوهو !
دلته خو هم
دا ستا په لاس
لیکلي توري شته دي
دا نو پوره دوه میاشتې وروسته
لیکل شوي
هغه توري دي چې:
زه او ته درې ورځې خپه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورمه ورځ
په سترګو کې،
موسکۍ شوې راته
غلې دې ځان سره،
دا شعر وویل
نه مې ته شې هېرولای
نه زما له خیاله وځې
ځه پخلا به شو جانانه
زه هم ستړی ته هم ستړی
په خدای باور وکړه،
چې :
ډېره ځوروونکې شوله
زه مې،
له خپلې ډایرۍ نه رښتیا ووېرېدم
ما ته مې خپله ډایري
ورکې شېبې یادوي
زه نور د خپلې ډایرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پانهو ته نه شم لیدای
ورو مې دخپلې ډایرۍ وزرونه وتړل
او بنده مې کړه
په سوچ کې لاړم،
پر ځای وغځېدم
اوس نو خوب هم نه راځي
او شعر هم رانه غی
جیب ته مې لاس کړ،
چې سګرټ وباسم
ویې څکم
یوه شېبه پر دې تېره کړم
سګرټ مې ولګاوه
ما د سګرټو دلوګیو ننداره کوله
په همدې خیال کې وم
یو سپین مړوند را وغځېده
غوښتل یې خپلې تنکۍ ګوتې
د سګرټ په انګار وسوزوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه کوې؟
څوک يې؟
اف؟؟ !
د سګرټو څکل دې نه خوښېږي؟؟
ما له دې وېرې
چې غيبي مړوند دې اور وانخلي
سګرټ د باندې وار کړ
بيا مې د خپلې
ډايرۍ پاڼې راواړولې
اه !
څه غمجن انځور دی !!
دا څه ترخه توري دي
په ډايرۍ کې مې
له دې نه وروسته،
هېڅ هم نه شته
فقط پنسل باندې جوړ شوی
يو تصوير دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې يې پورته دي جوړه لاسونه
دغه زما د ډايرۍ
هغه وروستۍ توري دي
چې په وروستي ورځ ته خپه شولې
او دادې وويل:
زه نور هېڅ سره،
نه شم جوړېدلای
اخ !
دا مې څه وليدل؟
دا نيم بيتي،
او دا جوړه لاسونه !!
ما خو ويلي وو
ددغې ډايرۍ کرښو ته نه ګورمه
اخ !
دا مې ولې واخيست
بېرته مې خپله ډايري
په الماری کې کېښوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او الماری نه مې
دویم ځل،
د کتاب پر ځای
راډیو واخیسته
ورک یې کړه
نور د کتابونو پاڼې نه لولمه
د هر کتاب لفظونه ماته
خپلې تېرې خاطرې یادوي
او زه
دتېرو خاطرو تصویر لیدلی نه شم
دا راډیو ډېره ښه ده
غوښتل مې دا ځل
په راډیو پام بلې خواته یوسم
راډیو مې ولګاوه
له لګولو سره سم
زما راډیو کې دا سندره راغله
زه نور هېڅ سره نه شم جوړېدلای

(c) ketabton.com: The Digital Library

که نه څومره څومره ښکلي دي جانانه
اخ په راډيو کې هم
هماغه غم دی
دچا له لاسه،
چې ما خپله ډايري پټه کړه
زه نور له دې کوټې نه لرې تښتم
تر دې کوټې پورې يې هم
غيبي لاسونه رسي
تر دې کوټې پورې يې هم
پټ اوازونه راځي
زه نور
له دې کوټې نه لرې تښتم
زه نور
په خپلو رخصتيو کې صحرا ته ځمه ! !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي

زموږه غرونه توپان (۱) نه پېژني
زموږ ه غره ته چې ښامار(۲) راشي
نو تور کاڼی شي

زموږ شملې
زموږ گامونه
په وحشي سیلیو(۳) نه کږېږي
ما او دې غره ته
پورې سیند

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې کوچۍ
دغې شپېلۍ
پېرۍ پېرۍ
دغیرتونو ترانې ویلي دي
موږه ټول عمر
ددې لوړو غرو ګټونو ته
په وږي نس
دعشق او ازادۍ مستې ټپې کړې دي
دا غرونه نه ایلیږي
دا غرونه نه نړیږي
توپانه لاره کږوه
زموږه غرونه توپان نه پېژني !!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټيليفون

ډېره موده وروسته دې
غږ په ټيليفون کې اورم
تا خو ويل:
زه مينه ناک څښتن،
له مينې جوړه کړې يمه
تا به ويل:
زما زړګی،
د مينې کور دی
د نفرت شپه په کې نه تېرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو گرانې !
دا یوه پوښتنه کوم
دا دومره وخت تېر شو ،
نه لیک
نه ټیلیفون
نه دې ایمیل رالېږه
زه خو حیران یم
چې ستا زړه کې
دا لوی غر د کرکې څنگه ځای شو..؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلی

څه موده مخکې نه جنګ و، نه جګړه وه
دا مو کلی دا مو کور دا مو دېره وه
شنه طوطیان وو ګرځېدو په چنارونو
هسکو هسکو شنو درو کې به مو شپه وه

په دې پورې غره به تولـه ورځ باران و
نڅېدل به یې لمنو کې ګلونه
دسین منځ کې سپینې زانې ګرځېدلې
اورېدل نه پرې له پاسه سره اورونه

هره ورځ به راپرېوتې ښاپېرۍ وې
د چینې غاړه به تولـه رنګینه وه
چا خوړل د چنار ځانګو کې تالونه
چا به لاندې جوړه کړې ننداره وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ څه وړاندې شنډه ونه پخوانۍ وه
په کې ځوړندې وې ځالې د مرغیو
خو ترې لاندې دبابا ټوخی ژوندی و
چا یې نوم اخیستی نه شو د بچیو

هغه پورې نرېدلی زیارت وینې
اوس یې نه ښکاري ګنبدو کې کوترې
انسانان وو خو بیا ستوري د اسمان شول
هره شپه به پر دوی شمعې بلېدلی

ددې کلي که خانان که ملنګان و
یو تر بله د زاړه چلم یاران و
په یو ډنګ د نغارې به سره غونډ شول
که به غږ د خوشالۍ که د خپګان و

(c) ketabton.com: The Digital Library

دملا او د سپینږیري پرې امین و
فیصله که د جومات که د حجرې وه
دننګ کار کې به یې وینې جوشولې
که ټپه د لوپټې که د شملې وه

ددې کلي که ملا و او که رند و
ژوند د سولې، سوکالۍ یې لوی ارمان و
تصور د بېلتانه چا سره نه و
ټول سکه بچي د یو افغانستان و

دا اوس هم هماغه کلی هاغه قام دی
زوړ ملا د همغه ممبر امام دی
هره ورځ وینه په وینو مینځل کېږي
رښا ورځ یې په خپل ځان باندې ماښام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نفرت زړی هر زړه کې کرل کېږي
په هر سر پردي فکرونه تپل کېږي
خنجرونه پټ لاسونو کې ځلېږي
که څوک سوچ کړي دیووالي وژل کېږي

هغه څوک چې د الوت لري وزرونه
هغه الوزي او پرېزدي شاته غرونه
هغه نور چې ځواک يې نه شته او خواران دي
په یوه خیټه ډوډۍ جنګ ته روان دي

د چینجو په شان په خپل منځ کې خوړل کړي
شعارونه يې دي خپل خو کار د بل کړي
مشران يې ټول دخپل بادار په امر
هم ګوابښل کړي، هم تړل کړي هم وژل کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

باران

څه ښه د باران څاڅکي شي پیدا په ترنم
ژوندي په ترنم شي، ورکړي سا په ترنم

ښښترو ته د غرونو اسماني سندرې وایي
زموږ درو کې ګرځي تل هوا په ترنم

ته شرنګ د شنو بنګړوکړه، زه به خرپ د سپېڅي توري
ګټو به که خدای کاندي هر غزا په ترنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـوږ د چـم د نـجـونـو لـه پـخـوا نـه دا عـادت دی
ښـېـرې پـه تـرنـم کـوي، دعـا پـه تـرنـم

پـیـغـام دې سـنـدریـز کړه چې فـکـرونـه ورتـه گډ شي
لـه تـورو تـیـارو وبـاسـه دنـیـا پـه تـرنـم

شـمـسـزیـه د جـانـان لـه زورور سـوگـنـده تـېـر شـوم
تـوبـې مـې واړه مـاتـې کـړې بـېـگـا پـه تـرنـم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

څو ورځې سپرلی شي بېرته بيا هوا بدله شي
شپې اوږدې اوږدې شي ددنيا فضا بدله شي

ياره ستا دا زړه خو لا تر اوسه هم په باد رپي
لږ وخت کې دې څو ځلي ژړا خندا بدله شي

سيوری د ګناه دې د څېرې رڼايي تته کړي
ته چې دروغ وايې ستا د مخ رڼا بدله شي

خدايزده دا به ولې!نوم د غله خاين چې اخلمه
بس د ځينو خلکو د څېرو ځلا بدله شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې

ستا په سترګو کې دي اوښکې زما زړه کې زلزله ده
یوه وېره درپسې ده یوه وېره راسره ده

ستا تر سترګو خو زه راغلم اوس مې زړه پورې ته بوځه
لویه لاره ما وهلې، پاتې لنډه فاصله ده

ته خو لمر یې تا د تورو تیارو درد لیدلی نه دی
لږ ماښام نه وروسته راشه چې دا شپه څومره ترخه ده

بس کړه بل ځای کې بیا وایه دا غزل د ژوند او مینې
په دې ښار کې امن نه شته ددې ښار برخه سپېره ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

همزولي

ما څه ويلي تا منلي وو را ياد شول راته
والله له ياده مې وتلي وو را ياد شول راته

دمحبت سزا يې نيم عمر بېلتون راکړله
يوازې ويښې شپې ليدلي وو را ياد شول راته

سپوږمۍ له ما سره د درد زړه رشته وويسته
ستورو له ما سره ژړلي وو را ياد شول راته

يو غږ مې واورېدو ناڅاپه مې څه زړه کې تېر شول
کټ مټ يو څه مې اوريدلي وو را ياد شول راته

شمسزيه زه يمه او زه يم، بيا هم زه يم ښار کې
څه ښه همزولي مې د کلي وو را ياد شول راته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرګ

دا هم ډېره سخته وه چې زه له تانه لاړمه
سا دې د وجود ومه خو اسانه لاړمه

ستا په بېلتانه کې مې مرګ سترګو ته راغلی و
هر ساعت به ما ویل چې اوس له ځانه لاړمه

خوښ یم چې د چا د ارمانونو قاتل نه یمه
دا به مې لوی ویاړ وي که له دې دنیا نه لاړمه

زه لکه غریبه اوښکه هېچا را ونه کتل
څاڅکی، څاڅکی، څاڅکی تر زخمي ګرېوانه لاړمه

تا راته پټ پټ کتل ما سترګې اړوی نه شوې
بله چاره نه وه اخر زه حیا نه لاړمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یارانه

چا چې ساتلم د ملګرو له پرې نه لرې
هغه اوس ځان ساتي زما له یارانې نه لرې

مور لېونو سره که مینه کوې شرط یې دادی
زړګی به ساتې په منګول کې له سینې نه لرې

اوس داسې وخت دی څوک د چا د زړه درد نه خپلوي
رښا یې خوښه وي ځان ساتي له ډېوې نه لرې

خیر دی ما ښکار کړه خو ذلیله مرګ مې نه خوښېږي
د دام کړۍ دې کړه ځوړنده له دانې نه لرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

له ښاغلي صدیق کاوون توپاني څخه د زړه له کومې مننه کوم چې زما د ژوند پر پاڼو یې هم خپل نظر ولیکلو او هم یې د چاپ د لګښت په ورکولو سره ددغو پاڼو ټولګه تر تاسې در ورسوله، کور یې ودان خدای (ج) دې ورته اوږد عمر ورکړي.

په درنښت
شمسزی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library